

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

181
8
லெ

வி. இ. லெனின்

**ஏகாதிபத்தியமும்
சோஷலிசத்தில்
பிளவும்**

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
மாஸ்கோ

0-50 nP.
MADRAS

வெளியிடுவோர் குறிப்பு

வி. இ. லெனின் எழுதிய ஏகாதிபத்தியமும் சோஷலிசத்தில் பிளவும் என்னும் இக்கட்டுரையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியைச் சேர்ந்த மார்க்சிய-லெனினியக் கழகத்தார் தயாரித்த வி. இ. லெனின், நூல்திரட்டு, ஐந்தாவது பதிப்பு, தொகுதி 30இன் 'வாசகத்தின்படி' செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் ஐரோப்பாவில் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதம் (சமூக-தேசியவெறியின் வடிவில்) கண்டிருக்கும் ஈனத்தனமான, அருவருக்கத்தக்க வெற்றிக்கும் ஒட்டுறவு உண்டா?

இது நவீனகால சோஷலிசத்துக்குரிய அடிப்படை பிரச்சினையாகும். முதலாவதாக, நாம் வாழும் இச்சகாப்தமும் தற்போது நடைபெறும் யுத்தமும்¹ ஏகாதிபத்தியத் தன்மை வாய்ந்தவை என்பதையும், இரண்டாவதாக, சமூக-தேசியவெறியும் சந்தர்ப்பவாதமும் பிரிக்க முடியாதவாறு வரலாற்று வழியில் இணைந்திருக்கின்றன என்பதையும், மற்றும் அரசியல் சித்தாந்தத்தில் உள்ளார்ந்த முறையில் இவை ஒன்றையொன்று ஒத்திருக்கின்றன என்பதையும் நமது கட்சி வெளியீடுகளில் முழு அளவுக்கு நிலைநாட்டிவிட்ட நாம், இந்த அடிப்படைப் பிரச்சினையைப் பகுத்தாராய முற்படலாம், அவசியம் முற்பட்டாகவும் வேண்டும்.

ஏகாதிபத்தியம் குறித்து எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு துல்லியமான, முழுமையான இலக்கணத்தை அளித்து நாம் இந்தப் பகுத்தாய்வைத் தொடங்க வேண்டும். ஏகாதிபத்தியமானது முதலாளித்துவத்தின் தனியொரு வரலாற்றுக் கட்டமாகும். அதன் தனித்தன்மை மூன்று வகைப்பட்டது: ஏகாதிபத்தியமானது (1) ஏகபோக முதலாளித்துவமாகும்; (2) புல்லுருவித்தனமான, அல்லது அழகத் தொடங்கிவிட்ட முதலாளித்துவமாகும்; (3) அந்நிமக்கால முதலாளித்துவமாகும். தடையற்ற போட்டி நீக்கப்பெற்று அதற்குப் பதிலாய் ஏகபோகம் வளர்ச்சி

யறுவதானது ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிப்படைப் பொருளாதார இயல்பு, அதன் சாரப்பொருள். ஏகபோகத் தன்மை பிரதானமான ஐந்து வடிவங்களில் வெளிப்படுகிறது: (1) கார்ட்டடல்கள், சிண்டிகேட்டுகள், டிரஸ்டுகள்—முதலாளிகளது இந்த ஏகபோகக் கூட்டுகள் தோற்றுவிக்கப்படும் அளவுக்குப் பொருளுற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பு வளர்ந்து விடுகிறது; (2) பெரிய பாங்கிகளின் ஏகபோக நிலை—அமெரிக்கா, பிரான்சு, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் மூன்று, நான்கு அல்லது ஐந்து பகாசுர பாங்கிகள் நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வு அனைத்தையுமே தம் பிடியில் இருத்திக் கொண்டு ஆட்டிப் படைக்கின்றன; (3) மூலப் பொருள்களுக்கான ஆதாரங்களை முதலாளித்துவ டிரஸ்டுகளும் நிதி ஆதிக்கக் கும்பலும் [financial oligarchy] கைப்பற்றிக் கொண்டுவிடுகின்றன (நிதி மூலதனம் என்பது பாங்கி மூலதனத்துடன் இணைந்த ஏகபோகத் தொழில் துறை மூலதனமாகும்); (4) சர்வதேசக் கார்ட்டடல்கள் உலகைத் தம் மிடையே (பொருளாதாரக் கூறுபோட்டுப் பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்வது ஆரம்பமாகிவிட்டது. இவ்வகைச் சர்வதேசக் கார்ட்டடல்கள் ஏற்கனவே ஒரு நூறுக்கு. மேற்பட்டவை உள்ளன; இவை உலகச் சந்தை அனைத்தையுமே தமது ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்திக் கொண்டு, அதனை "இணக்க முடன்" தம்மிடையே பாகப் பிரிவினை செய்துகொள்கின்றன—யுத்தத்தின் மூலம் அது மறுபிரிவினை செய்யப்படும் வரை இந்த ஏற்பாடு நீடிக்கிறது. ஏகபோகமல்லாத முதலாளித்துவத்தில் நடைபெற்று வந்த பண்ட ஏற்றுமதியைப் போலல்லாது இப்பொழுது மூலதனமே ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதானது, இக்கட்டத்துக்குரிய தனி விசேஷமாகும்; இது பொருளாதார வழியிலும் பிரதேச-அரசியல் வழியிலும் உலகின் பாகப் பிரிவினையுடன் நெருங்கிய முறையில் இணைந்த நிகழ்ச்சியாகும். (5) உலகின் பிரதேசம் (காலனிகள்) பங்கிட்டுக் கொள்ளப்படுதல் நிறைவுற்றுவிட்டது.

முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டமான ஏகாதிபத்தியம் அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும், பிற்பாடு ஆசியாவிலும் 1898க்கும் 1914க்கும் இடையில் இறுதி உருப் பெற்றது. ஸ்பானிய-அமெரிக்கப் போர் (1898), ஆங்கிலோ-போயர்

போர் (1899-1902), ருஷ்ய-ஐப்பாவியப் போர் (1904-05), 1900ல் ஐரோப்பாவில் வெடித்த பொருளாதர் நெருக்கடி ஆகிய இவை, உலக வரலாற்றின் இந்தப் புதிய சகாப்தத்துக்குரிய முக்கிய மைல்கற்களாகும்.

புல்லுருவித்தனமுடையதாகி விட்ட அல்லது அழுகத் தொடங்கிவிட்ட முதலாளித்துவமே ஏகாதிபத்தியம் என்பது உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனியார் உடைமை நிலவும் அமைப்பில் ஒவ்வொரு ஏகபோகத்துக்குமுரிய குண விசேஷமாய் அமைந்துவிடும் அழுகல் போக்கில் யாவற்றுக்கும் முதலாய் வெளியாகிறது. ஜனநாயக-குடியரசுவாத ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருக்கும், பிற்போக்கு-முடியரசுவாத ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மறைந்துவிடுகிறது; இரு வகையினருமே உயிருள்ள நிலையிலேயே அழுகத் தொடங்கிவிட்டதே இதற்குக் காரணம் (ஆனால் தொழில்துறையின் தனிப்பட்ட கிளைகளிலும், தனிப்பட்ட சில நாடுகளிலும், தனிப்பட்ட சில காலங்களிலும் முதலாளித்துவம் அசாதாரண வேகத்தில் வளர முடியாது என்பதல்ல இதன் அர்த்தம்). இரண்டாவதாக, தமது மூலதனத்தைக் கொண்டு ககஜீவிகளாய்ச் 'சீட்டுக் கத்தரித்து' ஜீவிக்கும் முதலாளிகளின் ஒரு பெரும் பிரிவு தோற்றுவிக்கப்படுவதில் முதலாளித்துவத்தின் அழுகல் தன்மை வெளியாகிறது. இங்கிலாந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, பிரான்சு, ஜெர்மனி—தலைமையான இந்நான்கு ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் ஒவ்வொன்றிலும் பணவுறுதிச் சீட்டுகளில் [securities] 10,000 அல்லது 15,000 கோடி பிராங்குவரை மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது; இதிலிருந்து இந்நாடு ஒவ்வொன்றும் ஆண்டுக்கு ஐந்நூறு கோடியிலிருந்து எண்ணூறு கோடிக்குக் குறையாமல் வருமானம் பெறுகிறது. மூன்றாவதாக, மூலதன ஏற்றுமதியானது புல்லுருவித்தனம் உச்சநிலைக்கு உயர்ந்து விடுவதைக் குறிக்கிறது. நான்காவதாக, "நிதி மூல்தனம், ஆதிக்கத்துக்காகப் பாடுபடுகிறதேயன்றி சுதந்திரத்துக்காக அல்ல". அரசியல் பிற்போக்கு சர்வவியாபகம் ஆகிவிடுவது ஏகாதிபத்தியத்துக்குரிய குண விசேஷமாகும். பிரம்மாண்ட அளவிலான லஞ்சமும் ஊழலும் எல்லா வகையான பனாமா

விவகாரங்களும்² மலிந்துவிடுகின்றன. ஐந்தாவதாக, ஒடுக்கப்படுகிற தேசங்கள்மீதான சுரண்டல்—இது நாடு பிடித்து இணைக்கும் முயற்சிகளுடன் இரண்டறக் கலந்ததாகும்—இன்றும் முக்கியமாய் ஒருசில "பேரரசுகளின்" சுரண்டல், "நாகரிக" உலகினைக் கோடானு கோடியான பின்தங்கிய தேசத்தவர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சும் புல்லுருவியாக மேலும் மேலும் மாற்றி வருகிறது. ரோமானியப் பாட்டாளி சமுதாயத்தின் செலவில் வாழ்ந்தான்; ஆனால் நவீன காலச் சமுதாயம் நவீனகாலப் பாட்டாளியின் செலவில் வாழ்கிறது. சிஸ்மாண்டியின் பொருட் செறிவுள்ள இந்த வாக்கியத்தை மார்க்ஸ் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டார்.³ ஏகாதிபத்தியமானது இந்நிலைமையை ஓரளவு மாற்றியுள்ளது. ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கத்தில் சலுகை படைத்த மேல் தட்டுப் பகுதி ஓரளவுக்கு, கோடானு கோடியான பின்தங்கிய தேசத்தவர்களின் செலவில் வாழ்கிறது.

ஏகாதிபத்தியமானது அந்நிமக்கால முதலாளித்துவமாய், சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதற்குரிய முதலாளித்துவமாய் இருப்பது ஏனென்பது நன்கு விளங்குகிறது: முதலாளித்துவத்திலிருந்து முனைக்கும் ஏகபோகமானது ஏற்கனவே மரிக்கத் தொடங்கிவிட்ட முதலாளித்துவத்தை, சோஷலிசத்துக்கு அது மாறிச் செல்வதற்கான கட்டத்தின் துவக்கத்தைக் குறிப்பதாகும். ஏகாதிபத்தியத்தால் உழைப்பு மகத்தான அளவுக்குச் சமூகமயமாக்கப்படுவதாலும் (ஏகாதிபத்தியத்துக்குப் புகழ் பாடும் முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர்கள் இதனைப் "பின்னிப்பிணைதல்" என்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்) இதே விளைவு உண்டாகிறது.

ஏகாதிபத்தியத்துக்கு நாம் அளித்திடும் இந்த இலக்கணம் நம்மை கார்ல் காவுத்ஸ்கியிற்கு நேர்முரணை நிலைக்குக் கொண்டு வருகிறது. ஏகாதிபத்தியத்தை "முதலாளித்துவத்தின் ஒரு கட்டமாகக்" கருதக் காவுத்ஸ்கி மறுக்கிறார்; நிதி மூலதனத்தால் "உகந்ததென விரும்பி ஏற்கப்படும்" ஒரு கொள்கை என்று, "தொழில்துறை" நாடுகள் "விவசாய" நாடுகளைப் பிடித்துத் தம்முடன் இணைத்துக் கொள்ள வதற்குரிய ஒரு போக்கு என்று அதற்கு அவர் இலக்கணம்

கூறுகிறார்.* காவுத்ஸ்கி கூறும் இலக்கணம் தத்துவார்த்தக் கண்ணோட்டத்தில் முழுக்க முழுக்க பொய்யானது. ஏகாதிபத்தியத்தை இனம் கண்டு கொள்வதற்குரிய அடையாளமாய் இருப்பது தொழில் துறை மூலதனத்தின் ஆட்சி அல்ல, நிதி மூலதனத்தின் ஆட்சியே ஆகும்; குறிப்பாய் விவசாய நாடுகளை மட்டும் அல்ல, எல்லா வகையான நாடுகளையும் பிடித்துத் தம்முடன் இணைத்துக் கொள்வதற்கான முயற்சியே ஆகும். “படைக் கலைப்பு”, “அதிதீவிர ஏகாதிபத்தியம்” இத்தியாதி அபத்தங்களைப் போன்ற கொச்சையான அவரது முதலாளித்துவச் சீர்திருத்தவாதத்துக்குப் பாதையைச் செப்பனிடும் பொருட்டு காவுத்ஸ்கி ஏகாதிபத்திய அரசியலை ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரத்திலிருந்து பிரித்து விலக்குகிறார்; அரசியல் துறை ஏகபோகத்தைப் பொருளாதாரத் துறை ஏகபோகத்திலிருந்து பிரித்து விலக்குகிறார். இந்தத் தத்துவார்த்தப் பொய்க் கூற்றுகளின் நோக்கம் எல்லாம், அவற்றின் உட்பொருள் எல்லாம், ஏகாதிபத்தியத்தின் மிகவும் ஆழமான முரண்பாடுகளை மூடிமறைத்து, அதன் மூலம் ஏகாதிபத்திய தாசர்களான அப்பட்டமான சமூக-தேசியவெறியர்களுடனும் சந்தர்ப்பவாதிகளுடனும் “ஒன்றுபடுவ”தென்ற தத்துவத்துக்கு நியாயம் கற்பிப்பது தான்.

இவ்விவகாரத்தில் காவுத்ஸ்கி மார்க்சியத்திலிருந்து முறித்துக் கொண்டு சென்றுவிடுவது குறித்து சொத்சியால்-டெமக்ராட்⁵, கம்முனிஸ்த்⁶ இதழ்களில் போதுமான அளவுக்கு விவரமாய் எடுத்துரைத்திருக்கிறோம். நமது ரஷ்ய காவுத்ஸ்கிவாதிகள்—அக்செல்ரோத், ஸ்பெக்டேட்டர் இவர்களின் தலைமையிலுள்ள நிறுவனக் கமிட்டி⁷ ஆதரவாளர்கள்,

* “அதிக வளர்ச்சி பெற்றுவிட்ட தொழில் துறை முதலாளித்துவத்தின் ஒரு விளைவே ஏகாதிபத்தியம். தொழில் துறை முதலாளித்துவத் தேசம் ஒவ்வொன்றும் மேலும் மேலும் பெரிய அளவில் விவசாயப் பிரதேசங்களை, அவற்றில் வாழும் தேசத்தவர்களைப் பற்றிக் கருதாமலே, கீழ்ப்படுத்திச் சுவீகரித்துச் சேர்த்துக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில்தான் இது அடங்கியுள்ளது” (Die Neue Zeit,⁴ 1914, செப்டம்பர் 11 இதழில் காவுத்ஸ்கி எழுதுவது).

(மார்த்தோவைக்கூட சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், பெருமளவுக்கு டிராட்ஸ்கியையும் தான்)—ஒரு போக்கு என்ற முறையில் காவுத்ஸ்கிவாதம் குறித்து மெளனம் சாதிப்பதே உசிதமென்று இருந்துவிட்டனர். காவுத்ஸ்கியால் யுத்த காலத்தில் எழுதப்பட்டவற்றை ஆதரித்து வாதாட அவர்கள் துணியவில்லை. ஆகவே காவுத்ஸ்கியைப் புகழ்வதோடு (அக்செல்ரோத் தன்னுடைய டெஜர்மன் பிரசுரத்தில்—நிறுவனக் கமிட்டி இதனை ருஷ்ய மொழியில் வெளியிடுவதாக வாக்களித்திருக்கிறது), அல்லது காவுத்ஸ்கியின் அந்தரங்கக் கடிதங்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் கூறுவதோடு (ஸ்பெக்டேட்டர்) நிறுத்திக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். இக்கடிதங்களில் காவுத்ஸ்கி, தான் எதிர்த்தரப்பினரையே சேர்ந்தவர் என்பதாகக் கூறி, தேசியவெறி கொண்ட தனது உரைகளை மூடி மறைக்க நரித்தனமாய் முயலுகிறார்.

ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றி காவுத்ஸ்கியிற்குள்ள “கருத்தோட்டம்”—ஏகாதிபத்தியத்துக்கு மெருகு பூசுவதற்கு ஒப்பானதே இது—ஹில்பர்ட்டிங்கின் நிதி மூலதனத்துடன் ஒப்பிடும்போது மட்டுமின்றி (ஹில்பர்ட்டிங் இப்பொழுது எவ்வளவு தான் அரும்பாடுபட்டு காவுத்ஸ்கியையும் சமூக-தேசிய வெறியர்களுடன் “ஒன்றுபட” வேண்டுமென்பதையும் ஆதரித்து வாதாடிலும் இது மாறிவிடாது!) சமூக-மிதவாதி ஜே. எ. ஹாப்சனுடன் ஒப்பிடும்போது கூட பின்னோக்கிச் செல்வதாயுள்ளது. பிரிட்டிஷ் பொருளியலாளரான இந்த ஹாப்சன் எவ்வகையிலும் தன்னை மார்க்சியவாதியாகக் கூறிக் கொள்ளவில்லை. அவருங்கூட 1902ல் வெளியான ஒரு புத்தகத்தில்* மேலும் ஆழமான முறையில் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு இலக்கணம் கூறி, அதன் முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார். காவுத்ஸ்கியின் சாத்வீகவாத, “இணக்கம் காணும்” கயமைக் கருத்துக்களில் அனேகமாய் யாவற்றையுமே அவருடைய புத்தகத்தில் காணலாம். ஏகாதிபத்தியத்தின் புல்லுருவித்தனம் என்னும் மிக முக்கியப் பிரச்சினை குறித்து ஹாப்சன் எழுதியதாவது:

* J. A. Hobson, *Imperialism* [ஜே. எ. ஹாப்சன், ஏகாதிபத்தியம்—பதிப்பாசிரியர்.], லண்டன், 1902.

ஹாப்சனின் கருத்துப்படி இருவித நிலைமைகளால் பழைய சாம்ராஜ்யங்கள் பலம் இழக்கலாயின: (1) "பொருளாதாரப் புல்லுருவித்தனம்", (2) சார்பு நாடுகளின் மக்களிடையிலிருந்து சேனைகள் திரட்டப்படுதல். "பொருளாதாரப் புல்லுருவித்தனத்துக்குரிய பழக்கம் முதலாவதாகும். ஆதிக்கம் புரியும் அரசு தனது ஆளும் வர்க்கத்தைச் செல்வச் செழிப்புடையதாக்கிக் கொள்வதற்காகவும், தனது கீழ்நிலை வர்க்கங்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து அவற்றைத் தனக்கு இணங்கி நடக்குமாறுச் செய்வதற்காகவும் தனது மாநிலங்களையும் காலனிகளையும் சார்பு நாடுகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதே இது." இரண்டாவது நிலைமை குறித்து ஹாப்சன் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

"கிரேட் பிரிட்டனும் பிரான்சும் ஏனைய சாம்ராஜ்ய ஆதிக்கத் தேசங்களும் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு இந்த ஆபத்தான சார்பு நிலைப்பாதையில் போய்க் கொண்டிருப்பதானது, ஏகாதிபத்தியத்தின் கபோதித்தனத்துக்கு மிகவும் வினோதமான ஓர் அறிகுறியாகும் [ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடைய "கபோதித்தனம்" பற்றிய இந்தப் பல்லவி சமூக-மிதவாதி ஹாப்சனுக்கு வேண்டுமானால் பொருத்தமுடையதாய் இருக்கலாம், "மார்க்சியவாதி" காவுத்ஸ்கியிற்குச் சிறிதும் பொருத்தமுடையதன்று]. இப்பாதையில் கிரேட் பிரிட்டன் மிக நெடுந் தொலைவு சென்றுவிட்டது. நமது இந்திய சாம்ராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்காக நடைபெற்ற போர்களில் மிகப் பெரும்பாலானவை சுதேச மக்களாலேயே நடத்தப்பட்டவையாகும். இந்தியாவிலும் இன்னும் அண்மைக் காலத்தில் இதேபோல எகிப்திலும் பெரிய பெரிய நிரந்தர சேனைகள் பிரிட்டிஷ் தளகர்த்தர்களுக்குக் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; நமது ஆப்பிரிக்க சாம்ராஜ்ய உடைமைகள் சம்பந்தமான போர்களில் அனேகமாய் யாவுமே, தென்பகுதியில் நடைபெற்றவற்றைத் தவிர்த்து, நமக்காக சுதேச மக்களால் நடத்தப்பட்டவையே ஆகும்."

சீனா பங்கிட்டுப் பிரித்துக் கொள்ளப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டபோது, ஹாப்சன் இது குறித்துப் பின்வருமாறு பொருளாதார மதிப்பீடு செய்தார்: "அப்பொழுது மேற்கு ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதி, இங்கிலாந்தின் தென்பகுதியிலும், ரிவீராவிலும், உல்லாசப் பயணிகள் மண்டியுள்ள, அல்லது குடியிருப்புக்கு வசதியான இடங்களாகிய இத்தாலி, ஸ்விட்ஜர்லாந்து இவ்விரு நாடுகளின் பகுதிகளிலும்

ஏற்கனவே காணக் கூடியதாகிவிட்ட அதே தோற்றத்தையும் தன்மையையும் பெற்றுவிடும். அதாவது தொலைக் கிழக்கிலிருந்து லாபப் பங்கீடுகளும் பென்ஷன்களும் பெறும் செல்வச் சீமாள்களது சிறு தொகுதிகளும், இன்னும் சற்று அதிக அளவிலான பரிவாரத்தினரும் வணிகர்களுமான தொகுதிகளும், மேலும் கூடுதலான வீட்டு வேலையாட்களாலும் போக்குவரத்துத் துறையிலும் விரைவில் கெட்டுப் போய்விடும் பண்டங்களது உற்பத்தியின் இறுதிப் பிரிவுகளிலும் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களாலுமான தொகுதிகளும் வாழும் திட்டுகளாகிவிடும். பிரதான உயிருட்டத் தொழில்கள் யாவும் மறைந்து போயிருக்கும்; முக்கிய உணவுப் பொருள்களும் பகுதியளவு தயாரான செய்பொருள்களும் ஆசியாவிலிருந்தும் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்தும் கப்பமாக வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கும்.... மேலும் பெரிய அளவிலான மேலைய அரசுகளது கூட்டணி ஒன்று, ஐரோப்பியப் பேரரசுகளது கூட்டு ஒன்று உதிக்கலாம் என்ற முன்னறிவிப்பும் நமக்குக் கிடைத்து வருகிறது. இந்தக் கூட்டு உலக நாகரிக இலட்சியத்தை முன்னுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாய், மேலையப் புல்லுருவித்தனத்தாலான பயங்கர அபாயத்துக்குத் தான் வழி செய்வதாய் இருக்கும். தொழில் துறையில் முன்னேறிய தேசங்களாலாகிய இந்தக் கூட்டைச் சேர்ந்த நாடுகளது மேல் வர்க்கங்கள் ஆசியாவிலிருந்தும் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்தும் அளவிலாத கப்பம் வசூலிக்கும். இந்தக் கப்பத்தைக் கொண்டு இவ்வர்க்கங்கள் பணிந்து நடக்கும் பரிவாரத்தினரின் பெருந் திரள்க்குத் தீனி போட்டுக் கட்டிக் காக்கும். இப்பரிவாரத்தினர் இனி செய்பொருள் உற்பத்தி, விவசாயம் போன்ற பிரதான பொருளாதாரக் கிளைகளில் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார்கள். அதற்குப் பதில் புதிய நிதியாதிக்கப் பிரபுக்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தனிநபர்களுக்கான பணிவிடைகளிலும் சிறு சேவைத் தொழில்களிலும் இப்பரிவாரத்தினர் ஈடுபடுத்தப்படுவர், இது போன்ற ஒரு தத்துவம் [சாத்தியக்கூறு என்பதாக அவர் சொல்லியிருக்க வேண்டும்] பரிசீலனைக்குத் தகுதியுடைத்ததல்ல என்று ஒதுக்க விரும்புவோர், ஏற்கனவே இந்த நிலைமைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டுவிட்ட இங்கிலாந்தின் தெற்குப் பகுதிகளில் உள்ள பொருளாதார, சமூக நிலைமைகளை ஆராய வேண்டும். இத்தகைய நிதியாதிக்கத்தினர், முதலீட்டாளர்கள் [க்கஜீவிகள்], அரசியல், தொழில் அதிகாரிகள் ஆகியோரது கோஷ்டிகள் சீனாவைத் தமது பொருளாதாரப் பிடிக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்து, இதுவரை உலகம் கண்டிராத அளவுக்கு லாபம் திரட்டுவதற்கான பிரம்மாண்டமானதோர் ஆதாரமாய் அமையவல்ல இந்தக் கருவூலத்தை துடைத்து அள்ளி ஐரோப்

பாவுக்குக் கொண்டுவந்து அனுபவிக்கும்படியான இந்நிலைமையால், மேற்கூறியது போன்ற ஓர் அமைப்பு எல்லையின்றி விஸ்தரிக்கப்படுவது சாத்தியமே என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வருங்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றிய இந்த விளக்கமோ, அல்லது வேறு எந்தவொரு விளக்கமோ அப்படியே உண்மையாகிவிடும் என்று கூற முடியாதபடி நிலைமை மிகமிகச் சிக்கலாய் இருக்கிறது. உலக சக்திகளது செயற்பாட்டின் விளைவுகள் கணித்துச் சொல்ல முடியாதனவாய் உள்ளன. ஆனால் இன்று மேலைய ஐரோப்பாவின் ஏகாதிபத்தியத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் சக்திகள் இத்திசையிலேதான் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன; எதிர்த்தடிக்கப்பட்டால் ஒழிய, அல்லது திசை திருப்பி விடப்பட்டால் ஒழிய அவை மேற்கூறிய விளைவையே உண்டாக்கும்.”

சமூக-மிதவாதியான ஹாப்சன், இவ்வாறு “எதிர்த்தடிப்பது” என்பது புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்றால் மட்டுமே முடியும், சமுதாயப் புரட்சியின் வடிவில் மட்டுமே இது நடைபெற முடியும் என்பதைப் பார்க்கத் தவறிவிடுகிறார். ஆனால் அவர் சமூக-மிதவாதியாதலால் இதில் வியப்பில்லை! இருந்தபோதிலும் 1902ஆம் ஆண்டிலேயே அவர் “ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடு” என்பதன் உட்பொருள் குறித்தும், அதன் விளைவுகள் குறித்தும் தேர்ந்த திருஷ்டியுடையவராய் இருந்தார் (காவுத்ஸ்கிவாதியான டிராட்ஸ்கியின் நன்மைக்காக இதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்!). மற்றும் பல்வேறு நாடுகளையும் சேர்ந்த க்பட நாடகக் காவுத்ஸ்கிவாதிகள் தற்போது மூடிமெழுகிவரும் யாவற்றின் உட்பொருளையும் விளைவுகளையும், அதாவது ஆசியா, ஆப்பிரிக்காவின் முதுகிலே அமர்ந்த ஏகாதிபத்திய ஐரோப்பா ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கும் ஒரே நோக்கத்திற்காகத்தான் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருடன் சந்தர்ப்பவாதிகள் ஒத்துழைக்கிறார்கள், எதார்த்த நோக்குடன் பார்க்கும்போது சந்தர்ப்பவாதிகள் குட்டிபூர்ஷுவாக்களையும், ஏகாதிபத்திய உபரிலாபங்களின் துணை கொண்டு லஞ்சம் தரப்பட்டு விலைக்கு வாங்கப்பட்டு முதலாளித்துவத்தின் காவல்நாய்களாகவும் தொழிலாளர் இயக்கத்தைப் பாழ்படுத்தும் மோசடிக்காரர்களாகவும் மாற்றப்பட்டிருக்கும் தொழிலாளி

வர்க்கத்தின் ஒரு வகுப்பினரையும் சேர்ந்த பகுதியோரே ஆவர் என்ற இவ்வுண்மையின் உட்பொருளையும் விளைவுகளையும் பற்றி அன்றே ஹாப்சன் தேர்ந்த திருஷ்டியுடைய வராய் இருந்தார்.

ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருக்கும், தொழிலாளர் இயக்கத்தில் வெற்றி பெற்றுவிட்ட (எவ்வளவு காலத்துக்கு இவ்வெற்றி நீடிக்கப் போகிறது?) சந்தர்ப்பவாதத்துக்கும் இடையிலுள்ள பொருளாதார 'இணைப்பை, மிகவும் ஆழமான இணைப்பை, நாம் கட்டுரைகளில் மட்டுமல்ல, நமது கட்சியின் தீர்மானங்களிலும் மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறோம். இதிலிருந்து நாங்கள் சமூக-தேசியவெறியர்களிடமிருந்து பிளவுபடுவது தவிர்க்க முடியாததென்ற முடிவுக்கு வந்ததையும் இங்கு எடுத்துரைக்கலாம். ஆனால் நமது காவுத்ஸ்கிவாதிகள் இப்பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழித்தே வந்துள்ளனர்! எடுத்துக்காட்டாக மார்த்தோவ் அவருடைய விளக்கக் கட்டுரைகளில் குதர்க்கவாதம் புரிந்தார்; நிறுவனக் கமிட்டியினது வெளிநாட்டுச் செயற்குழுவின் செய்திகள்இல்⁸ (இதழ் 4, 1916 ஏப்ரல் 10) இது இவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது:

“... அறிவு வளர்ச்சியில் 'அறிவுத்துறையினருக்கு' மிகவும் அருகாமையில் வந்து கொண்டும், மிக உயர்ந்த தேர்ச்சியுடையோராயும் இருக்கும் தொழிலாளர் தொகுதியினர் விதிவினைபோல் தடுக்க முடியாதபடி சமூக-ஜனநாயகத்திலிருந்து விலகி சந்தர்ப்பவாதத்தை நோக்கிப் போய்விடுவார்களாயின், அது சமூக-ஜனநாயகத்தின் இலட்சியத்துக்கு நல்லதல்ல, ஏன் மிகப் பெரும் கேடாகவே ஆகிவிடும்.”

“விதிவினை போல் தடுக்க முடியாத” என்ற அந்த அசட்டுத் தொடரின் மூலமாகவும், கைச் சாமர்த்தியத்தாலும், தொழிலாளர்களில் குறுப்பிட்ட ஒரு வகுப்பினர் சந்தர்ப்பவாதத்தையும் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரையும் நோக்கி ஏற்கனவே விலகிச் சென்றுவிட்டனர் என்னும் உண்மையை இவ்வாறு அவர் கூறாமலே விட்டுவிட்டார். நிறுவனக் கமிட்டியின் குதர்க்கவாதிகளும் இதே உண்மையைத்தான் கூறாமல் விட்டுவிட விரும்பு

கிருடர்கள்! பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒற்றுமையையும் புரட்சிகரப் போக்கின் வெற்றியையும் எதார்த்த நிலைமைகள் உத்தரவாதம் செய்கின்றன! என்பதாக காவுத்ஸ்கிவாதி யான ஹில்பர்டிங்கும் மற்றும் பலரும் தற்போது ஆடம்பரமாய்க் கூறிவரும் “அதிகார பூர்வமான நன்னம்பிக்கை” யை வெளியிடுவதோடு அவர்கள் நின்றுவிடுகிருடர்கள்! பாட்டாளி வர்க்கம் குறித்து நாங்கள் “நன்னம்பிக்கை மிக்க வர்கள்தான்”, ஐயமில்லை!

ஆனால் உண்மையில் இந்தக் காவுத்ஸ்கிவாதிகள் எல்லோருமே—ஹில்பர்டிங்கும் நிறுவனக் கமிட்டியினரும் மார்த் தோவ் கூட்டத்தாரும்—நன்னம்பிக்கை மிக்கவர்களாய் இருப்பது... சந்தர்ப்பவாதம் குறித்து ஆகும். சாரப்பொருள் இதுவே!

பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவத்தின்—ஐரோப்பிய முதலாளித்துவம் அல்லது ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவம் மட்டுமின்றி உலக முதலாளித்துவம் அனைத்தின்—பிள்ளையாகும். உலக அளவில், ஐம்பது ஆண்டுகள் முந்தியோ ஐம்பது ஆண்டுகள் பிந்தியோ—உலக அளவில் பார்க்கையில் இது சிறு விவகாரமேயாகும் — “பாட்டாளி வர்க்கம்” ஒற்றுமை “அடைந்துவிடும்” என்பதிலும், புரட்சிகர சமூக-ஐனநாயகம் “தவிர்க்க முடியாதபடி” அதனுள் வெற்றிவாகை சூடிவிடும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆனால் காவுத்ஸ்கிவாத கனவான்களே, அதுவல்ல விவகாரம். தற்போது விவகாரம் என்னவெனில் ஐரோப்பாவின் ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் நீங்கள் சந்தர்ப்பவாதிகளுடன் குலாலிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; இவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையில் புறம்பானவர்கள்; இவர்கள் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தாசர்கள், அதன் கையாட்கள், அதன் செல்வாக்கைக் கொண்டுவந்து பரப்பும் சாதனங்களாகப் பணியாற்றுகிறவர்கள். தொழிலாளர் இயக்கம் அவர்களைத் தன்னிடமிருந்து களைந்தெறியாதவரை, அது முதலாளித்துவத் தொழிலாளர் இயக்கமாகவே இருக்கும். சந்தர்ப்பவாதிகளுடன்—லேகின்களுடனும் டேவிட்களுடனும் பிளெஹாஸ்கெவ்களுடனும் ச்ஹென்செலிக்களுடனும் பொத்ரேசேல்களுடனும், இன்ன பிறருடனும்—“ஒற்றுமையை”

ஆதரித்து வாதாடுவதன் மூலம் நீங்கள் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கம் தொழிலாளர் இயக்கத்திலுள்ள தனது சிறந்த கையாட்களின் துணையுடன் தொழிலாளர்களை அடிமைப்படுத்திக் கொள்வதை எதார்த்த ரீதியில் ஆதரிக்கிறீர்கள். புரட்சிகரச் சமூக-ஜனநாயகத்தின் உலக அளவிலான வெற்றி தவிர்க்க முடியாததுதான்; ஆனால் அது உங்களை எதிர்த்துத்தான் நடைபெறுகிறது, இனியும் நடைபெறும்; உங்களை எதிர்த்துத்தான் முன்னேறிச் செல்கிறது, இனியும் முன்னேறிச் செல்லும்; அது உங்கள் மீதான வெற்றியாகவே திகழும்.

இன்றையத் தொழிலாளர் இயக்கத்திலுள்ள இவ்விரு போக்குகளையும்—இவ்விரு கட்சிகளையும் என்று கூடச் சொல்லலாம்— உலகெங்கும் 1914-16ல் தெட்டத் தெளிவாகப் பிரிந்து விலகிச் சென்றுவிட்ட இவ்விரு போக்குகளையும் பல பத்தாண்டுகள் அடங்கிய காலப் பகுதியில், ஏறத்தாழ 1858லிருந்து 1892 வரை, எங்கெல்கும் மார்க்கம் இங்கிலாந்தில் கண்ணுற்று விவரித்துக் கூறினர்.

உலக முதலாளித்துவத்தின் ஏகாதிபத்திய சகாப்தம் தொடங்கிய காலத்தில் மார்க்சோ, எங்கெல்சோ உயிருடன் இருக்கவில்லை. இச்சகாப்தம் 1898-1900க்கு முன்னதாக ஆரம்பமாகவில்லை. ஆனால் இங்கிலாந்தின் விசேஷம் என்ன வெனில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே அது, குறைந்தபட்சம் ஏகாதிபத்தியத்துக்குரிய இரண்டு முக்கிய தனி இயல்புகளை வெளிப்படுத்தி வந்தது: (1) மிகவும் பரவலான காலனிகள், (2) ஏகபோக லாபம் (உலகச் சந்தையில் அதற்கிருந்த ஏகபோக நிலையே இதற்குக் காரணம்). இவ்விரு இயல்புகளிலும் அன்று இங்கிலாந்து முதலாளித்துவ நாடுகளிடையே ஒரு விதிவிலக்காய் விளங்கிற்று. இந்த விதிவிலக்கைப் பரிசீலனை செய்த எங்கெல்சும் மார்க்சும் ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதம் பெற்ற (தற்காலிக) வெற்றியுடன் இதற்குள்ள தொடர்பைத் தெட்டத் தெளிவாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் சுட்டிக் காட்டினர்.

1858 அக்டோபர் 7 தேதியிட்டு மார்க்சுக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

‘...ஆங்கிலேயப் பாட்டாளிவர்க்கம் மெய்யாகவே மேலும் மேலும் முதலாளித்துவமயமாகி வருகிறது. எல்லாத் தேசங்களிலும் மிகவும் முதலாளித்துவமயமான இங்கிலாந்து, இவ்வாறாக முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன் கூடவே ஒரு முதலாளித்துவப் பிரபுக் குலம் ஒன்றையும், முதலாளித்துவப் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்றையும் பெற வேண்டுமென்ற இறுதிக் குறிக்கோளைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அனைத்து உலகையும் சுரண்டும் ஒரு தேசத்துக்கு இது ஓரளவு நியாயமே.’ ‘ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் தம்மை விலைக்கு விற்றுக்கொண்டுவிட்டனர்’ என்று கூறியதற்காக மார்க்சை எதிர்த்து ஹேல்ஸ் (Hales) அகிலத்தின் இணைப்புக் கவுன்சிலில் ரகளை செய்ததாகவும், மார்க்சின்மீது ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதாகவும் ஸோர்கேயிற்கு 1872 செப்டம்பர் 21 தேதியிட்ட தமது கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் தெரிவிக்கிறார். 1874 ஆகஸ்டு 4ல் ஸோர்கேயிற்கு மார்க்ஸ் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: ‘இங்கே [இங்கிலாந்தில்] நகரத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, இத்தலைவர்களது கும்பல் முழுதுமே பாராளுமன்றத்துக்குப் போய்ச் சேராதது வருந்தத்தக்கதே. இக்கும்பல் முழுவதையும் தொலைத்துத் தலை முழுக அது சாலச் சிறந்த வழியாக இருந்திருக்கும்.’ 1881 ஆகஸ்டு 11 தேதியிட்டு மார்க்சுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் எங்கெல்ஸ் ‘முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு விட்ட அல்லது அவர்களால் ஊதியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிற ஆட்கள் தமக்குத் தலைமை தாங்க அனுமதிக்கும் அந்தப் படுமோசமான ஆங்கிலேயத் தொழிற் சங்கங்கள்’ என்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். காவுத்ஸ்கியிற்கு 1882 செப்டம்பர் 12 தேதியிட்ட கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் எழுதினார்: ‘காலனிக் கொள்கை குறித்து ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறீர்கள். என்ன நினைக்கிறார்கள், பொதுவாக அரசியலைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்களோ அதுவேதான். இங்கு தொழிலாளர் கட்சி என்பதாக எதுவும் இல்லை; கான்சர்வேட்டிவ்கள், மிதவாத-திவிரவாதிகள் மட்டுமேதான் உள்ளனர்; தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை உலகச் சந்தையிலும் காலனிகளிலும்

இங்கிலாந்துக்குள்ள ஏகபோகத்தின் விருந்துணவில் அவர்கள் பங்கு பெற்றுக் களிப்புறுகின்றனர்.''

1889 டிசம்பர் 7ல் ஸோர்கேயிற்கு எங்கெல்ஸ் எழுதினார்: "இங்கே [இங்கிலாந்தில்] மிகவும் அருவருக்கத்தக்கது என்னவெனில், தொழிலாளர்களுடைய இரத்தத்திலேயே கலந்துவிட்ட இந்த முதலாளித்துவ உயர்குல மனப்பான்மை [respectability].... இவர்களில் மிகச் சிறந்தவராய் நான் கருதும் டாம் மானுங்கூட மேன்மை தங்கிய நகர மேயருடன் விருந்துண்ணப் போவதாகக் கூறிக் கொள்வதில் தனி மகிழ்ச்சி காண்கிறார். பிரெஞ்சு நாட்டவருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எப்படியும் புரட்சியால் விளையும் நன்மையை நன்கு உணரலாம்." 1890 ஏப்ரல் 19 தேதியிட்ட ஒரு கடிதத்தில்: "ஆனால் மேல்மட்டத்துக்கு அடியில் இந்த இயக்கம் [இங்கிலாந்துத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம்] நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது; மேலும் மேலும் விரிவான பகுதிகளை ஆட்கொண்டு வருகிறது; இதுவரை தேங்கிய நிலையில் இருந்துள்ள அடி மட்டத்து [அழுத்தம் எங்கெல்சினுடையது] பகுதிகளே மிகவும் அதிகமாய் ஆட்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தப் பெருந் திரள் திடீரெனத் தன்னைத் தானே உணர்ந்து கொள்ளப் போகும் நாள், இயங்கிச் செல்லும் இந்தப் பிரம்மாண்டத் திரள் தானேதான் என்ற உணர்வு அதற்குப் பிறக்கப் போகும் நாள் இனி தொலைவில் இல்லை." 1891 மார்ச் 4ல்: "சிதைந்து போன துறைமுகத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தோல்வி; செல்வமிக்கவையாகவும் ஆகவே கோழைத்தனமானவையாகவும் இருக்கும் 'பழைய', பழமைவாதத் தொழிற் சங்கங்கள் தனித்து நிற்கின்றன...." 1891 செப்டம்பர் 14ல்: நியூகாசில் தொழிற் சங்க காங்கிரசில் எட்டு மணிநேர வேலைநாளின் எதிர்ப்பாளர்களான பழைய தொழிற் சங்கவாதிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்; "முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள் இத்தோல்வி முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சிக்குக் கிடைத்த தோல்வியாகும் என ஒத்துக் கொள்கின்றன" (அழுத்தங்கள் யாவும் எங்கெல்சினுடையவை)....

பல பத்தாண்டுகளாய் மீண்டும் மீண்டும் எங்கெல்ஸ் கூறிவந்த இந்தக் கருத்துக்கள் பகிரங்கமாய்ப் பொது வெளி

யீடுகளிலும் அவரால் எடுத்துரைக்கப்பட்டன என்பதற்கு, இங்கிலாந்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலைமை என்ற நூலின் இரண்டாம் பதிப்பிற்கான (1892) அவருடைய முன்னுரை சான்றாகும். இதில் அவர் "உழைப்பாளி மக்களின் பெருந்திரளானோரைப்" போலல்லாத "தொழிலாளி வர்க்கப் பிரபுக் குலத்தோர்" குறித்தும், "தனிச் சலுகை படைத்த சிறுபான்மைத் தொழிலாளர்கள்" குறித்தும் கூறுகிறார். 1848-68ல் இங்கிலாந்தின் தனிச் சலுகைக்குரிய நிலையால் தொழிலாளி வர்க்கத்தில் "சலுகை படைத்த பாதுகாப்பான ஒரு குறுகிய சிறுபான்மை" மட்டும் தான் "நிரந்தர ஆதாயமடைந்தது"; "மிகப் பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் மிகச் சிறந்த நிலைமையிலுங்கூட தற்காலிக மேம்பாடுதான் பெற முடிந்தது".... "அந்த [இங்கிலாந்தின் தொழில் துறை] ஏகபோகம் தகர்ந்ததும், ஆங்கிலேயத் தொழிலாளி வர்க்கம் தனிச் சலுகைக்குரிய நிலையினை இழந்துவிடும்...." "புதிய" தொழிற்சங்கங்களின், அதாவது தேர்ச்சியற்ற தொழிலாளர்களது சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் "மாபெரும் இந்த அனுகூலமுடையவர்களாவர், அதாவது அவர்களுடைய மனம் வசதிக்குரிய நிலைமையில் இருந்த 'பழைய சங்கங்களின் உறுப்பினர்களது' சிந்தனைக்கு இடையூறாய் இருந்த மரபுரிமையாக வந்த 'உயர்குல' முதலாளித்துவத் தப்பெண்ணங்களால் சிறிதும் களங்கமுறாத கன்வி நிலமாய் இருந்தது" .... இங்கிலாந்தில் "தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் எனப்படுவோர்" எத்தகையோர் என்றால், "தாம் தொழிலாளர்கள் என்பதற்குரிய தன்மையைத் தமது மிதவாதமெனும் கடலிலே மூழ்க்கடித்துவிட விரும்புகிறவர்கள், ஆதலால் தொழிலாளி வர்க்க உறுப்பினர்களாய் இருப்பதற்காக மன்னிப்பளிக்கப் பட்டவர்கள்"....

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் இவர்களது நேரடியான எழுத்துக்களிலிருந்து வேண்டுமென்றேதான் விரிவான மேற்கோள்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளோம். வாசகர் இவற்றை ஒட்டுமொத்தமாய்ப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும் பொருட்டே இவ்வாறு செய்துள்ளோம். இவை அவசியம் படித்தறிய வேண்டியவை. கவனமாய்ச் சிந்தித்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியவை. ஏனெனில் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் போர்த்தந்திரத்துக்கு,

ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தத்தின் எதார்த்த நிலைமைகளால் அவசியமாக்கப்படும் இந்தப் போர்த்தந்திரத்துக்கு அச்சாணியாக அமைந்தவை இவை.

இங்குங்கூட காவுத்ஸ்கி "பிரச்சினையைக் குழப்பிவிடவும்", மார்க்சியத்துக்குப் பதிலாய்ச் சந்தர்ப்பவாதிகளுடன் மனங் கனிந்து இணக்கம் காணும் போக்கை அனுசரிக்கவும் முயலுகிறார். ஜெர்மனி யுத்தத்தில் இறங்கியது இங்கிலாந்தின் ஏகபோகத்தை ஒழித்திடுவதற்கான ஒரு மார்க்கமாகுமெனக் கூறி, அதற்கு நியாயம் கற்பிக்கும் சிறுபிள்ளைத் தனமான அப்பட்ட சமூக-ஏகாதிபத்தியவாதிகளை (லென்சு போன்றோர்) எதிர்த்து வாதாடும் காவுத்ஸ்கி, அப்பட்டமான இந்தப் பொய்க்கூற்றை இதே போன்று அப்பட்டமான மற்றொரு பொய்க்கூற்றைக் கொண்டு "திருத்திச் சரிசெய்கிறார்". அகோரமான ஒரு பொய்க்கூற்றுக்குப் பதிலாய் அவர் நாசக்கான ஒரு பொய்க்கூற்றைக் கையாளுகிறார்! இங்கிலாந்தின் தொழில் நுறை ஏகபோகம் நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டது, நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்றும், ஒழிப்பதற்கு இனி எதுவும் விட்டுவைக்கப்படவில்லை என்றும் கூறுகிறார்.

ஏன் இது பொய்யான வாதமாகிறது?

ஏனெனில், முதலாவதாக, இது இங்கிலாந்தின் காலனித்துறை ஏகபோகத்தைக் கவனியாது ஒதுக்கிவிடுகிறது. ஆயினும் நாம் மேலே கண்டது போல, எங்கெல்ஸ் 1882லேயே, முப்பத்தினான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதை மிகத் தெளிவாய் எடுத்துரைத்திருந்தார்! இங்கிலாந்தின் தொழில்துறை ஏகபோகம் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் காலனித்துறை ஏகபோகம் அழியாதிருப்பதோடு மேலும் கடுமையாக உக்கிரமாகியுள்ளது, ஏனெனில் அனைத்துலகம் ஏற்கனவே பிரித்துப் பங்கிடப்பட்டுக் கொண்டுவிட்டது! இந்த நாசக்கான பொய்யின் மூலம் காவுத்ஸ்கி "போராடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை" என்பதான முதலாளித்துவ-சாத்வீகவாத, சந்தர்ப்பவாத-குட்டிபூர்ஷுவாக் கருத்தைக் கள்ளத்தனமாய்ப் புகுத்திவிடுகிறார். இக்கருத்துக்கு நேர்மாராய், இப்பொழுது முதலாளிகள் போராடுவதற்கு நிறைய

இருப்பதுடன், முதலாளித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அவர்களுக்குப் போராடுவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை; ஏனெனில் காலனிகளைப் பலவந்தமாய் மறுபங்கீடு செய்யாமல், புதிய ஏகாதிபத்திய நாடுகள் பழைய (பலவீனமாகிவிட்ட) ஏகாதிபத்திய அரசுகள் அனுபவிக்கும் தனிச் சலுகைகளைப் பெற முடியாது.

இரண்டாவதாக, இங்கிலாந்தின் ஏகபோகம் இங்கிலாந்தில் சந்தர்ப்பவாதத்தின் (தற்காலிக) வெற்றிக்குக் காரணமாவது எப்படி? எப்படியெனில், ஏகபோகத்தால் உபரி லாபங்கள் கிடைக்கின்றன, அதாவது உலகெங்கும் முறையாகவும் வழக்கமாகவும் கிடைக்கும் முதலாளித்துவ லாபங்களைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான லாபங்கள் கிடைக்கின்றன. முதலாளிகள் இந்த உபரி லாபங்களில் ஒரு பகுதியை (அது ஒன்றும் சிறிய பகுதியல்ல!) தமது சொந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு வஞ்சம் கொடுப்பதற்காக, பிற நாடுகளுக்கு எதிராய் அந்த நாட்டின் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஒரு கூட்டுக்கு ஒப்பானதொன்றை (வெபுக்கள் விவரித்த ஆங்கிலேயத் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையிலான பெயர்பெற்ற "கூட்டுகள்" நினைவுகூரத்தக்கவை) தோற்று விப்பதற்காக உபயோகித்துக் கொள்ள முடிகிறது. இங்கிலாந்தின் தொழில் துறை ஏகபோகம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள்ளாகவே ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால் இது எப்படி நடந்தேறியது? ஏகபோகத்தின் எல்லா வகைகளுமே மறைந்தாவிட்டனவா?

அவ்வாறு மறைந்திருப்பின், (சந்தர்ப்பவாதிகளுடன்) இணக்கம் காண்பதென்ற காலத்தின் "தத்துவம்" ஓரளவு நியாயமானதாய் இருக்கும். ஆனால் அது அவ்வாறு மறைந்துவிடவில்லை; இதுவே இங்குள்ள விவகாரமாகும். ஏகாதிபத்தியம் என்பது ஏகபோக முதலாளித்துவம் ஆகும். ஒவ்வொரு கார்ட்டிலும், டிரஸ்டும், சிண்டிகேட்டும், பூதா கரமான ஒவ்வொரு பாங்கியும் ஒரு ஏகபோகமே ஆகும். உபரி லாபங்கள் மறைந்துவிடவில்லை, இன்னமும் அவை இருந்து வருகின்றன. தனிச் சலுகை பெற்று நிதித் துறையில்

செல்வந்தராயுள்ள ஒரு நாடு ஏனைய எல்லா நாடுகளையும் கரண்டுவது மறையாமல். தொடர்ந்து இருப்பதுடன் மேலும் கடுமையும் ஆகியுள்ளது. விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசில செல்வந்தர் நாடுகள்—கயேச்சையான, மெய்யாகவே பிரம்மாண்டமான, “நவீன” செல்வத்தையே குறிப்பிடுவதாயின் நான்கே நான்கு நாடுகள் மட்டும் தான் உள்ளன: இங்கிலாந்து, பிரான்சு, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, ஜெர்மனி—பிரம்மாண்ட அளவுகளுக்கு ஏகபோகத்தை வளர்த்துக் கொண்டுவிட்டன; பத்துக் கோடிக்கணக்கில்—நூறு கோடிக்கணக்கில் இல்லையேல்—செல்லும் உயிலாபங்கள் பெற்று வருகின்றன; பிற நாடுகளைச் சேர்ந்த கோடானுகோடியான மக்களின் “முதுகிலே சவாரி செய்கின்றன”; மிகவும் செழிப்பான, மிகவும் கொழுத்த, மிகவும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய கொள்ளையைப் பங்கு போட்டுக் கொள்வதற்காகத் தம்மிடையே சண்டையிட்டுக் கொள்ளுகின்றன.

உண்மையில் இதுவே ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதார, அரசியல் சாராம்சமாகும்; இதன் ஆழமான முரண்பாடுகளை அம்பலப்படுத்துவதற்குப் பதிலாய் காவுத்ஸ்கி முடிமெழுகிவிடுகிறார்.

ஏகாதிபத்திய “வல்லரசு” ஒன்றின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்குக் கிடைக்கும் உயிலாபங்கள் பெரும்பாலும் நூறு கோடிப் பிராங்குக் கணக்கில்தான் இருக்குமாதலால், அதனால் ஆண்டுக்குப் பத்துக் கோடிப் பிராங்கு வீதம் இதற்காகச் செலவிட்டுத் “தனது” தொழிலாளர்களின்மேல் தட்டினருக்குப் பொருளாதார வழியில் லஞ்சம் கொடுத்து அவர்களைத் தன்பால் ஈர்த்துக் கொண்டுவிட முடியும். இந்தச் சொற்பக் கைக்கூலி தொழிலாளர் அமைச்சர்கள், “தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள்” (இப்பதத்துக்கு எங்கெல்லாம் அளித்த ஒப்பற்ற விளக்கத்தை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்), இராணுவ-தொழில்-கமிட்டிகளின்¹ தொழிலாளர் உறுப்பினர்கள், தொழிலாளர்-அதிகாரிகள், குறுகிய தொழிலுக்கான சங்கங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், அலுவலகச் சிப்பந்திகள் போன்ற பல தரப்பட்டோரிடையிலும்

எப்படிப் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது என்பது இரண்டாந் தரப் பிரச்சினையே ஆகும்.

1848க்கும் 1868க்கும் இடையிலும், ஓரளவுக்கு அதற்குப் பிற்பாடுங்கூட இங்கிலாந்து மட்டும்தான் ஏகபோக நிலை அனுபவித்து வந்தது; எனவேதான் அங்கு பல பத்தாண்டுகளுக்குச் சந்தர்ப்பவாதம் வெற்றியடைய முடிந்தது. வேறு எந்த நாடும் மிகுந்த வளமுடைய காலனிகளோ, தொழில் துறை ஏகபோகமே பெற்றிருக்கவில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி மூன்றாம் கூறில் புதிய, ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தத்துக்கான மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஒரு வல்லரசல்ல, ஒரு சிலவே ஆயினும், பல வல்லரசுகளது நிதி மூலதனம் இப்பொழுது ஏகபோக நிலை அனுபவிக்கலாயிற்று. (ஜப்பானிலும் ருஷ்யாவிலும் இராணுவ அதிகாரம், பெரும் பரப்புகள் அல்லது சிறுபான்மை தேசிய இனங்களையும் சீனாவையும் இன்ன பிறவற்றையும் குறையாடுவதற்கான தனி வசதிகள் முதலானவற்றான ஏகபோகம், நவீனகால, நூதன நிதி மூலதனத்தின் ஏகபோகத்துக்கு ஓரளவு இணையாகவும் ஓரளவு பதிலாகவும் செயல்படுகிறது.) இங்கிலாந்தின் ஏகபோக நிலை பல பத்தாண்டுகளாய் எதிர்ப்பின்றியே இருக்க முடிந்ததற்கு இந்த வித்தியாசமே காரணமாகும். நவீன கால நிதி மூலதனத்தின் ஏகபோகத்துக்கு மூர்க்கத்தனமான எதிர்ப்பு மூண்டு வருகிறது; ஏகாதிபத்திய யுத்தங்களுக்கான சகாப்தம் தொடங்கிவிட்டது. அந்நாட்களில் ஒரு நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குப் பல பத்தாண்டுகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்துக் கெடுத்து வருவது சாத்தியமாயிருந்தது. இப்பொழுது இது அசாத்தியமாகி விடவில்லை என்றாலுங்கூட எதிர்பார்க்கத்தக்கதல்ல. ஆனால் ஏகாதிபத்திய "வல்லரசு" ஒவ்வொன்றும் (1848-68ல் இங்கிலாந்தில் முடிந்ததைவிட) சிறிய பிரிவான "தொழிலாளர் பிரபுக்குலத்தினருக்கு" லஞ்சம் தர முடிகிறது, தரவும் செய்கிறது. முன்பெல்லாம் "முதலாளித்துவத் தொழிற்கட்சி"—எங்கெல்லின் பொருட் செறிவு வாய்ந்த தொடரில் சொல்வதெனில்—ஒரேவொரு நாட்டில் மட்டும்தான் தோன்ற முடிந்தது, ஏனெனில் இந்த ஒரு நாடு மட்டும்தான் ஏகபோக நிலைக்குரியதாய் இருந்தது. ஆனால் இங்கு அந்தக்

கட்சி நீண்ட காலத்துக்கு நீடிக்க முடிந்தது. இப்பொழுது ஏகாதிபத்திய நாடுகள் யாவற்றிலும் “முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சி” தவிர்க்க முடியாததும் இந்நாடுகளுக்குரிய குணதீசயமாகவும் இருந்து வருகிறது; ஆனால் கொள்ளையைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்காக இந்நாடுகள் மூர்க்கமாய்ப் போராடுவதால், இத்தகைய ஒரு கட்சி அதிக காலத்துக்குப் பல நாடுகளில் வெற்றியடையுமென எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஏனெனில் டி.ரஸ்டுகளும் நிதியாதிக்கக் கும்பலும் உயர்ந்த விலைகளும் இன்ன பிறவும் மேல் மட்டத்துப் பிரிவில் ஒரு சிலருக்கு லஞ்சமளித்து விலைக்கு வாங்க வகை செய்யும் அதே நேரத்தில், பாட்டாளி வர்க்கத்தினரிலும் பகுதியளவு பாட்டாளி வர்க்கத்தினராய் இருப்போரிலும் மிகப் பெருந்திரளானோரை மேலும் மேலும் ஒடுக்கி நசுக்கி ஒட்டாண்டி. களாக்கி வாட்டி. வதைத்து வருகின்றன.

ஒருபுறத்தில் சலுகை படைத்த செல்வமிக்க ஒருசில தேசங்களை மனிதகுலத்தின் பிற பகுதியின் இரத்தத்தை உறிஞ்சும் “நிரந்தரப்” புல்லுருவிகளாய் மாற்றுவதற்கும், நவீன இராணுவத் துறை வழங்கிடும் படு நாசத்துக்குரிய சிறந்த ஆயுதங்களின் துணை கொண்டு நீக்ரோக்களையும் இந்தியர்களையும் ஏனையோரையும் அடக்கியொடுக்கி சுரண்டி ஜீவிப்பதற்கும் முயலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் சந்தர்ப்பவாதிகளுக்குமுள்ள போக்கு செயல்படுகிறது. மறுபுறத்தில் முன்னிலும் கடுமையாக ஒடுக்கப்பெற்று, ஏகாதிபத்திய யுத்தங்களின் முழுச் சமையாலும் வருத்தப்படும் மக்கள் திரள் இந்த அடிமைத் தலைகளைத் தகர்த்தெறியவும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைக் கவிழ்க்கவும் போராடும் பேர்க்கு செயல்படுகிறது. இந்த இரு போக்குகளிடையிலான போராட்டத்திலேதான் தவிர்க்க முடியாதபடி இப்பொழுது தொழிலாளர் இயக்கம் வளர்ச்சியுற்றாக வேண்டும். ஏனெனில் முதலாவது போக்கு தற்செயலாய்த் தோன்றிவிடவில்லை; அதற்குப் பொருளாதார “வேர்கள் இருக்கின்றன”. எல்லா நாடுகளிலுமே முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஏற்கனவே தனக்கு சமூக-தேசியவெறியர்களது “முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சிகளைத்” தோற்றுவித்து, ஊட்ட மளித்து நிலை பெறச் செய்து கொண்டுவட்டது. திட்டவட்ட

மாய் உருவாகிவிட்ட ஒரு கட்சிக்கும்—உதாரணமாய் இத் தாலியில் முழுக்க முழுக்க சமூக-ஏகாதிபத்தியக் கட்சியாக இருந்துவரும் பிஸ்சொலாத்தியின் கட்சிக்கும்—பகுதியளவுக்கே உருவாகியுள்ள கட்சியையொத்த நிறுவன அமைப்புகளுக்கும்—உதாரணமாய் பொத்ரேசோவ்கள், குவோஸ்தியோவ்கள், பூல்க்கின்கள், ச்ஹெய்த்ஸேக்கள், ஸ்கோபெலேவ்கள் முதலான கோஷ்டிகளுக்கும் — இருக்கும் வேறுபாடு பொருட்படுத்தக்கூடிய ஒரு வேறுபாடல்ல. முக்கிய உண்மை என்னவெனில், பொருளாதார வழியில், தொழிலாளர் பிரபுக் குலம் ஒன்று பிளந்து சென்று முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பக்கம் சேர்ந்துவிடும் நிகழ்ச்சி முதிர்ச்சியுற்று எதார்த்த நிலைவரமாகிவிட்டது. இந்தப் பொருளாதார உண்மை, வர்க்க உறவுகளில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மாறுதல், எந்த விசேஷ “இடர்ப்பாடுமின்றி” ஏதேனும் ஒருவித அரசியல் வடிவம் பெற்றுவிடும்.

மேற்கூறிய பொருளாதார அடிப்படையின்மீது நவீன கரல முதலாளித்துவத்தின் அரசியல் ஏற்பாடுகளான பத்திரிகைகள், பாராளுமன்றம், கழகங்கள், காங்கிரசுகள் முதலானவை உயர்குல மனப்பான்மையும் பணிவுமுடைய சீர்திருத்தவாத, தேசபக்த அலுவலகச் சிப்பந்திகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், பெருளாதாரச் சலுகைகளுக்கும் ரொட்டித் துண்டங்களுக்கும் ஏற்றதான அரசியல் சலுகைகளையும் ரொட்டித் துண்டங்களையும் படைப்பித்திருக்கின்றன. சர்க்காரிலோ, இராணுவ-தொழில் கமிட்டிகளிலோ, பாராளுமன்றத்திலோ, பல்வேறு வகையான கமிட்டிகளிலோ, சட்ட முறைப்படி வெளிவரும் “கவுரவமான” பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் குழாம்களிலோ, இதேபோல கவுரவமான “முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்குப் பணிந்து நடக்கும்” தொழிற் சங்கங்களின் நிர்வாகக் குழுக்களிலோ கொழுத்த சம்பளத்துக்குரிய சொகுசான வேலைகள் தரப்படுகின்றன—ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் இந்த இரையை வைத்துத்தான் “முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சிகளின்” பிரதிநிதிகளையும் ஆதரவாளர்களையும் கவர்ந்திழுத்துச் சன்மானம் அளிக்கின்றனர்.

அரசியல் ஜனநாயகத்தின் இயங்கு சக்தியும் இதே திசையில் தான் செயல்படுகிறது. நாம் வாழும் இக்காலத்தில்

தேர்தல்களின்றி எதுவும் நடைபெறாது; மக்கள் திரளின்றி அணுவும் அசையாது. அச்செழுத்துக்கும் பாராளுமன்ற வாத்தத்துக்குமுரிய இச்சகாப்தத்தில், புகழ்ச்சி, பொய், பித்த லாட்டம், செல்வாக்கு மிக்க புதிய மோஸ்தராகிவிட்ட மினுக்குச் சொற்களாலான வாய்ச்சவடால், தொழிலாளர்கள் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைக் கவிழ்ப்பதற்கான புரட்சிப் போராட்டத்தைத் தவிர்க்கும் வரை அவர்களுக்கு எல்லா வகையான சீர்திருத்தங்களையும் வசதிகளையும் செய்து தருவ தாய்க் கண்ணை மூடிக் கொண்டு வாக்குறுதியளித்தல் ஆகிய யாவும் அடங்கலாய் நன்கு அமைந்து பாங்குடன் நிர்வகிக் கப்படும் விரிவான வலைப்பின்னல் அமைப்பு இல்லாமல் மக்கள் திரளின் ஆதரவைத் திரட்டுவது சாத்தியமன்று. ஆங்கிலேய அமைச்சர் லாயிட் ஜார்ஜின் பெயரில் இந்த அமைப்பை லாயிட்-ஜார்ஜியம் என்றழைக்கலாம். இவர் "முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சிக்கான" முதற்பெரும் நாட்டில் இவ்வமைப்பின் உன்னதமான கைதேர்ந்த பிரதி நிதிகளில் ஒருவராவார். முதல் தர முதலாளித்துவச் சூழ்ச்சிக்காரரும், சாமர்த்தியமான அரசியல்வாதியும், நீங் கள் கேட்க விரும்பும் எந்த விதச் சொற்பொழிவையும், தொழிலாளர் கூட்டத்துக்குரிய பு-ர்-ர்-ரட்சகரச் சொற் பொழிவுகளையுங்கூட, நிகழ்த்தக்கூடிய செல்வாக்கு மிகுந்த பேச்சாளரும், சொன்னபடி கேட்கும் தொழிலாளர்களுக்கு சமூக சீர்திருத்தங்களின் வடிவில் (இன்ஷூரன்ஸ் முத லான வசதிகளின் வடிவில்) பெரிய பெரிய ரொட்டித் துண்டங்கள் கிடைக்கச் செய்யக் கூடியவருமான லாயிட் ஜார்ஜ் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்குச் சிறப்பான முறையில் சேவை புரிகிறார்*; அதுவும் தொழிலாளர்களிடையே

* லாயிட் ஜார்ஜின் அரசியல் எதிராளியான டோரி¹⁰ கட்சியாளர் ஒருவர் "டோரியின் கண்ணோட்டத்தில் லாயிட் ஜார்ஜ்" என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலேயப் பத்திரிகை ஒன் றில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையை அண்மையில் நான் படித் தேன். யுத்தம் இந்த எதிராளியின் கண்களைத் திறந்துவிட்டு, லாயிட் ஜார்ஜ் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எவ்வளவு சிறப்பான சேவை புரிகிறார் என்பதை உணரச் செய்தது! டோரிகள் அவருடைய பக்தர்களாக மாறிவிட்டனர்!

சென்று முதலாளித்துவத்துக்குச் சேவை புரிகிறார். முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு அதன் செல்வாக்கைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினுள் பரவச் செய்வதுதான் மிகவும் தேவைப்படுகிறது; பாட்டாளி வர்க்கத்தில்தான் அதற்கு மக்கள் திரளைத் தார்மிக வழியில் தனக்கு அடிபணிய வைப்பது மிகவும் கடினமாயுள்ளது. லாயிட் ஜார்ஜ் குறிப்பாய் இதே பாட்டாளி வர்க்கத்திடம்தான் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் செல்வாக்கை எடுத்துச்சென்று பரவச் செய்கிறார்.

இந்த லாயிட் ஜார்ஜுக்கும் ஷைடெமன்கள், லேகின்கள் ஹென்டர்சன்கள், ஹெண்ட்மன்கள், பிளெஹாஸ்கள், ரெனெடேல்கள் முதலானோருக்கும் இடையே அப்படி பெரிய வித்தியாசமா இருக்கிறது? பின்னவர்களில் சிலர் மார்க்சின் புரட்சிகர சோஷலிசத்துக்குத் திரும்பி வந்து விடுவார்கள் என்பதாக ஆட்சேபனை எழுப்பலாம். சிலர் திரும்புவது சாத்தியமே. ஆனால் இப்பிரச்சினையை அதன் அரசியல், அதாவது வெகுஜன, கோணத்திலிருந்து பார்க்கையில் இதனால் ஏற்படும் வித்தியாசம் அற்பமானதே. தற்போது சமூக-தேசியவெறித் தலைவர்களாய் இருப்போரில் சிலர் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குத் திரும்பி வரக்கூடும். ஆனால் சமூக-தேசியவெறி அல்லது சந்தர்ப்பவாத (இரண்டும் ஒன்றேதான்) போக்கு மறையப் போவதுமில்லை, புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குத் "திரும்பி வரப்" போவதுமில்லை. என்கெல்லாம் தொழிலாளர்களிடையே மார்க்சியம் செல்வாக்கு மிக்கதாயுள்ளதோ, அங்கு இந்த அரசியல் போக்கு, இந்த "முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சி" மார்க்சின் பெயரில்தான் ஆணையிட்டுச் செயல் புரியும். இதைச் செய்யக் கூடாதென அதற்குத் தடை விதிக்க இயலாது. வர்த்தகக் கம்பெனி ஒன்று எந்தவொரு முத்திரையையோ, குறியையோ, விளம்பரத்தையோ உபயோகிக்கலாகாதெனத் தடை விதிப்பது எப்படி சாத்தியமற்றதோ அதே போலதான் இதுவும். ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களிடையே செல்வாக்கு பெறும் புரட்சிகரத் தலைவர்கள் இறந்தபின், அவர்களுடைய பகைவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களை ஏமாற்றும் பொருட்டு அவர்களது பெயர்களைத்

தமநாக்கிக்கொண்டு பயன்படுத்த முயலுவது வரலாற்றில் எப்பொழுதுமே சகஜமாய் இருந்துள்ளது.

அரசியல் நிகழ்ச்சி என்ற முறையில் “முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சிகள்” முதன்மையான முதலாளித்துவ நாடுகள் பாவற்றிலும் ஏற்கனவே திறுவப் பெற்றுவிட்டன. இக்கட்சிகளை—இவை கட்சிகளாயில் இராமல் கோஷ்டிகள், போக்குகள் முதலியனவாய் இருந்தாலும் ஒன்றுதான்—எதிர்த்து உறுதியாகவும் விடாப்பிடியாகவும் நெடுகிலும் போராட்டம் நடத்தினால் ஒழிய, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்துக்கோ, மார்க்சியத்துக்கோ, சோஷலிசத் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கோ வழி இல்லை. ருஷ்யாவி லுள்ள ச்ஹெய்த்லே கோஷ்டியும்¹¹ நாஷே தேலோவும் கொலொஸ் த்ருதாவும்¹², வெளிநாடுகளிலுள்ள நிறுவனக் கமிட்டி ஆதரவாளர்களும் இத்தகைய கட்சியின் பல் வேறு வகைகளையன்றி வேறல்ல. சமுதாயப் புரட்சிக்கு முன்வதாகவே இக்கட்சிகள் மறைந்துவிடுமென நினைக்கச் சிறிதும் நியாயம் இல்லை. இதற்கு மாறாக, புரட்சி நெருங்க நெருங்க, அது மேலும் கடுமையாக மூண்டெழுந்து, அதன் வளர்ச்சியில் மாற்றங்களும் பாய்ச்சல்களும் மேலும் திடுதிப் பென்றும் மூர்க்கமாகவும் ஆக ஆக, சந்தர்ப்பவாதக் குட்டி பூர்ஷுவா பெருக்கை எதிர்த்து புரட்சிகர வெகுஜனப் பெருக்கு நடத்தும் போராட்டத்துக்குத் தொழிலாளர் இயக் கத்திலுள்ள பங்கும் மேலும் மேலும் அதிகரித்துச் செல் கிறது. காவுத்ஸ்கிவாதம் சுயேச்சையான ஒரு தனிப் போக் கல்ல, ஏனெனில் அதற்கு மக்கள் திரளிடத்தோ, முதலாளித் துவ வர்க்கத்தின் பக்கம் ஓடிவிட்ட சலுகை படைத்த பிரி வினரிடத்தோ வேர்களில்லை. ஆனால் காவுத்ஸ்கிவாதத்தின் அபாயமெல்லாம் கடந்த காலச் சித்தாந்தத்தைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, பாட்டாளி வர்க்கத்தினை “முதலாளித் துவத் தொழிற் கட்சி” யுடன் இணக்கம் பெறச் செய்வதற் கும், அக்கட்சியுடன் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்கவும், இவ்வழியில் அக்கட்சியின் செல்வாக்கை உயர்த்தவும் அது மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் அடங்கி யிருக்கிறது. நாடறிந்த சமூக-தேசியவெறியர்களை இப்பொழுது மக்கள் திரள் பின்தொடர்ந்து செல்வதில்லை: இங்கி

லாந்தில் தொழிலாளர் பொதுக் கூட்டங்களில் லாயிட் ஜார்ஜ் பேச முடியாதபடி எதிர்ப்புக் கூச்சல் போடப்பட்டிருக்கிறது; ஹென்ட்மன் கட்சியை விட்டு வெளியேறி விட்டார்; ரெனெல்களும் ஷெடெமன்களும் பொத்ரே சோவ்களும் குவோஸ்தியோவ்களும் போலீசாரது பாதுகாப்பில் இருக்க வேண்டியதாகியுள்ளது. காவுத்ஸ்கிவாதிகள் முகமுடி தரித்து சமூக-தேசியவெறியர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் ஆதரவும் அளிப்பதானது மேலும் அதிக அளவுக்கு அபாயகரமானதாகும்.

“மக்கள் திரள்” என்பதாகப் பேசுவது காவுத்ஸ்கிவாதத்தின் சகஜமான குதர்க்கவாதங்களில் ஒன்றாகும். மக்கள் திரளிடமிருந்தும் வெகுஜன நிறுவனங்களிடமிருந்தும் தாம் முறித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்று காவுத்ஸ்கிவாதிகள் கூறுகிறார்கள்! ஆனால் எங்கெல்ஸ் இப்பிரச்சினையை எப்படி அணுகினார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயத் தொழிற் சங்க “வெகுஜன நிறுவனங்கள்” முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சியின் பக்கம் இருந்தன. இக்காரணத்தால் மார்க்சம் எங்கெல்சும் இந்நிலைமையை ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றுடன் இணங்கிச் சென்றுவிடவில்லை; அதற்குப் பதில் அவர்கள் அவற்றை அம்பலப்படுத்தி வந்தனர். முதலாவதாக, தொழிற் சங்க நிறுவனங்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தில் ஒரு சிறுபான்மைப் பகுதியை மட்டுமே தம்முள் நேரடியாகக் கொண்டிருந்தன என்பதை அவர்கள் மறக்கவில்லை. அன்று இங்கிலாந்தில், தற்போது ஜெர்மனியில் இருப்பது போலவே, பாட்டாளிவர்க்கத்தினரில் ஐந்தில் ஒரு பகுதிக்கு மேற்படாதோர்தான் நிறுவன ஒழுங்கமைப்புடையோராய் இருந்தனர். முதலாளித்துவத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரில் பெரும்பான்மையோரை நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு பெறும்படிச் செய்ய முடியுமென யாரும் மெய்யாகவே கருத முடியாது. இரண்டாவதாக—இதுவே இங்குள்ள பிரதான விஷயம்— முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டியது நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையல்ல, அதன் கொள்கையின் மெய்யான, எதார்த்த முக்கியத்துவமே ஆகும். அதன் கொள்கை மக்கள் திரளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதா,

அது அவர்களுக்குச் சேவை புரிகிறதா, அதாவது அவர்களை முதலாளித்துவத்திலிருந்து விடுவிப்பதை நோக்கமாய்க் கொண்டுள்ளதா, அல்லது சிறுபான்மையோரின் நலன்களையும் முதலாளித்துவத்துடனான அதன் இணைக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கிறதா? பின்னதுதான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் இருந்த நிலைமை; தற்போது ஜெர்மனியிலும் வேறு பல நாடுகளிலும் இருக்கும் நிலைமை.

எங்கெல்லச் சலுகை படைத்த சிறுபான்மையோரான பழைய தொழிற் சங்கங்களது "முதலாளித்துவத் தொழிற் கட்சியையும்" மெய்யான பெரும்பான்மையோரான "அடிமட்டத்துப் பெருந்திரளையும்" வேறுபடுத்தி, "முதலாளித்துவ உயர்குல மனப்பான்மையால்" நச்சுப்படுத்தப்பட்ட பின்னவர்களுக்கே வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். இதுவே மார்க்சியப் போர்த்தந்திரத்தின் சாராம்சம்!

பாட்டாளி வர்க்கத்தில் திட்டவட்டமாய் எந்த அளவுள்ள பகுதி சமூக-தேசியவெறியர்களையும் சந்தர்ப்பவாதிகளையும் பின்பற்றுகிறது, இனி பின்பற்றப் போகிறது என்று நம்மாலோ அல்லது வேறு எவராலுமோ கணக்கிட்டுக் கூறிவிட முடியாது. இது போராட்டத்தின் மூலதான் புலப்படுத்தப்படும்; சோஷலிசப் புரட்சியால் மட்டும் தான் இது திட்டவட்டமாய் முடிவு செய்யப்படும். ஆனால் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தில் "தாயகப் பாதுகாப்பாளர்கள்" சிறுபான்மையோரை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் என்பது நமக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியும். ஆகவே, நாம் சோஷலிஸ்டுகளாய் இருக்க விரும்பினால், கீழ்மட்டத்துக்கும் ஆழ்மட்டத்துக்கும், அதாவது மெய்யான மக்கள் திரளிடையே செல்வது நமது கடமையாகும். சந்தர்ப்பவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் முழுப் பொருளும் நோக்கமும் இதுவேதான். சந்தர்ப்பவாதிகளும் சமூக-தேசிய வெறியர்களும் உண்மையில் மக்கள் திரளிடைய நலன்களுக்குத் துரோகமிழைக்கின்றனர், விலை பேசி அவற்றை விற்கின்றனர் என்பதையும், தொழிலாளர்களில் ஒரு சிறுபான்மையோரின் தற்காலிகச் சலுகைகளைப் பாதுகாத்து நிற்கிறார்கள் என்பதையும், முதலாளித்துவக் கருத்துகளையும் செல்வாக்கையும் பரப்பும் சாதனங்களாவர் என்ப

தையும், உண்மையில் முதலாளித்துவவர்க்கத்தின் கூட்டாளிகளும் கையாட்களுமாவர் என்பதையும் அம்பலம் செய்வதன் மூலம் நாம் மக்கள் திரளுக்கு அவர்களது மெய்யான அரசியல் நலன்களை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், ஏகாதிபத்திய யுத்தங்கள், ஏகாதிபத்தியப் போர்நிறுத்த உடன்பாடுகள் இவற்றாலான நீண்டநெடிய துயரப் பாதை நெடுகிலும் சோஷலிசத்துக்காகவும் புரட்சிக்காகவும் போராடுவதற்கும் சுற்றுத் தருகிறோம்.

சந்தர்ப்பவர்த்தத்திடமிருந்து பிளந்து செல்வது தவிர்க்க முடியாதது, இன்றியமையாதது என்பதை மக்கள் திரளுக்கு விளக்கி கூறுவதுதான், சந்தர்ப்பவாதத்தை எதிர்த்து அயராத போராட்டம் நடத்துவதன் மூலம் அவர்களுக்குப் புரட்சிக்கான போதம் பெறும்படிச் செய்வதுதான், யுத்த அனுபவங்களை தேசிய-மிதவாதத் தொழிற் கட்சி அரசியலின் பரிபூரண இழிநிலையை மூடிமறைப்பதற்காக இல்லாமல், அதனை அம்பலப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்துவதும்தான் உலகத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரேவொரு மார்க்சிய வழி.

அடுத்த கட்டுரையில், இந்த வழியை காவுத்ஸ்கிவாதத்திலிருந்து வேறுபடுத்தும் பிரதான இயல்புகளைத் தொகுத்துக் கூற முயலுவோம்.

1916, அக்டோபரில் எழுதப்பட்டது

1916, டிசம்பரில்
ஸ்போர்னிக் சொத்தியால் டெமக்ராத்த,
இதழ் 2ல் அச்சிடப்பட்டது

கையொப்பம்: நி. லெனின்

குறிப்புகள்

இங்கே குறிக்கப்படுவது முதலாவது ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தம் (1914-18). பக்கம் 3

பனாமா விவகாரங்கள்—1892ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் பிரான்சில் நிகழ்ந்த மிகப் பெரிய பனாமா மோசடி இங்கு குறிக்கப்படுகிறது. பனாமாக் கால்வாயைக் கட்டிவந்த கம்பெனி போண்டியானதைத் தொடர்ந்து, முதலாளித் துவ ஊகவாணிபச் சூதாட்டமும் மோசடியும் அரசியல் லஞ்ச ஊழலும் பிரம்மாண்ட அளவில் அம்பலமாயின— பிரதான அரசியல் பிரமுகர்களும் பெரிய பிரெஞ்சுப் பத்திரிகைகளும் லஞ்சம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கப் பட்டிருந்தது வெளிச்சத்துக்கு வந்தது. அது முதலாய் "பனாமா" என்னும் சொல் பெரிய அளவிலான லஞ்சத் தையும் ஊழலையும் குறிப்பதாகிவிட்டது. பக்கம் 6

3 பார்க்கவும்: கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதிய லூயி் போனப்பார்ட்டின் 18ஆம் புரியூமேர் [The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte] என்ற நூலின் இரண்டாவது பதிப்புக்குரிய முகவுரை. பக்கம் 6

4 Die Neue Zeit (நவயுகம்)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் தத்துவார்த்தப் பத்திரிகை. 1883லிருந்து 1923 வரை ஷ்டூட்ட்கார்ட்டில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. 1917 அக்டோபர் வரை கார்ல் காவுத்ஸ்கியும் அதன்பின் எச். குனோவும் இதன் ஆசிரியர்களாய் இருந்தனர். மார்க்ஸ், எங்கெல்சின் நூல்களில் பல இப்பத்திரிகையில் தான் முதன்முதல் வெளியாயின. எங்கெல்ஸ் இப்பத்திரிகைக்கு ஆலோசனைகள் கூறி உதவி வந்தார்; மார்க்சியத்தி லிருந்து அது தடம் புரண்டு சென்றதைக் குறிப்பிட்டுப் பல முறை அதனைக் கண்டித்து விமர்சனமும் செய்தார்.

1895ல் எங்கெல்ஸ் இறந்த பிறகு, Die Neue Zeit சந்தர்ப்பவாதக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வந்தது. முதல் ஏகாதிபத்தியப் போரின் போது (1914-18) இது மையவாத நிலையை ஏற்றது; நடைமுறையில் சமூக-தேசியவெறியர்களுக்கு ஆதரவளித்து வந்தது.

பக்கம் 7

⁵ சொத்சியால்-டெமக்ராட் [சமூக-ஜனநாயகவாதி] — ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மத்தியப் பத்திரிகையான சட்ட-விரோத வெளியீடு. 1908 பிப்ரவரி முதல் 1917 ஜனவரி வரை வெளிவந்தது.

முதல் ஏகாதிபத்திய உலகப் போரின் போது சொத்சியால்-டெமக்ராட் சர்வதேசச் சந்தர்ப்பவாதத்தையும் தேசியவாதத்தையும் தேசியவெறியையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும், போல்ஷிவிக் கோஷங்களை மக்களிடையே பரப்பி, தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் பொதுவாக உழைப்பாளி மக்களையும் விழிப்புறச் செய்து ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தையும் அதன் சூத்திரதாரிகளையும் ஜாரிஸ்ட் எதேச்சாதிகாரத்தையும் முதலாளித்துவத்தையும் எதிர்த்துப் போராடும்படித் திரட்டுவதற்கும் மிக முக்கிய பாங்காற்றியது.

பக்கம் 7

⁶ கூம்முனிஸ்த் [கம்யூனிஸ்டு]—லெனினால் நிறுவப்பெற்று 1915ல் ஜெனீவாவில் சொத்சியால்-டெமக்ராட் பத்திரிகையுடன் கூட்டாக வெளியிடப்பட்டது. ஒரேவொரு இரட்டை இதழ் (இதழ் 1-2) மட்டுமே வெளிவந்தது. “இரண்டாவது அகிலத்தின் வீழ்ச்சி”, “பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டின் நேர்மையான குரல்”, “இத்தாலியில் ஏகாதிபத்தியமும் சோஷலிசமும்” ஆகிய லெனினது மூன்று கட்டுரைகளும் இந்த இரட்டை இதழில் வெளிவந்தன.

பக்கம் 7

⁷ நிறுவனக் கமிட்டி—மென்ஷிவிக்குகளின் தலைமையான மையக் குழு. 1912 ஆகஸ்டில் கூடிய கட்சிக் கலைப்பாளர்

களின் மாநாட்டினால் நிறுவப்பெற்றது. முதல் ஏகாதிபத்திய உலகப் போரின் போது நிறுவனக் கமிட்டி சமூக-தேசியவெறிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி, யுத்தத்தில் ஜாரிஸ்ட் ரஷ்யா பங்கு கொண்டது நியாயமே என்பதாகக் கூறி தேசியவாத, தேசியவெறிக் கருத்துக்களைப் பிரசாரம் செய்தது.

மென்ஷிவிக்குகள்—ரஷ்ய சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் தோன்றிய குட்டிபூர்ஷுவாச் சந்தர்ப்பவாதிகள்; தொழிலாளி வர்க்கத்தினரிடையே முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் செல்வாக்கையைப் பரப்பி வந்தனர். 1903 ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற ரஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் 2ஆம் காங்கிரசின்போது, இப்பெயர் அவர்களுக்கு வந்தது. இக்காங்கிரசின் முடிவில், கட்சியின் தலைமை நிறுவனங்களுக்குத் தேர்தல்கள் நடந்தபோது அவர்கள் சிறுபான்மையினர் (மென்ஷின்ஸ்த்வோ) ஆகினர்; லெனின் தலைமை தாங்கிய புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பெரும்பான்மையினர் (போல்ஷின்ஸ்த்வோ) ஆகினர். இவ்வாறுதான் போல்ஷிவிக்குகள், மென்ஷிவிக்குகள் என்னும் பெயர்கள் வந்தன.

பக்கம் 7

⁸ ரஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் நிறுவனக் கமிட்டியினது வெளிநாட்டுச் செயற்குழுவின் செய்திகள்—மென்ஷிவிக் பத்திரிகை; சவிட்ஜர்லாந்தில் 1915 பிப்ரவரிவிருந்து 1917 மார்ச் வரை (பத்து இதழ்கள்) வெளிவந்தது.

பக்கம் 12

⁹ இராணுவ-தொழில் கமிட்டிகள் — யுத்தத்தை நடத்திச் செல்வதற்கு ஜாரிஸ்ட் அரசாங்கத்துக்கு உதவுவதற்காக 1915 மே மாதத்தில் ரஷ்யாவில் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரால் நிறுவப்பட்டது. தொழிலாளர்களைத் தமது செல்வாக்கின்கீழ் கொண்டு வருவதற்காகவும், தாயகப் பாதுகாப்பு என்ற உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுவதற்காகவும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குமிடையே "வர்க்க அமைதி" நிலைநாட்டப்பட்டு விட்டதென்று காட்டுவதற்காகவும்

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் இக்கமிட்டிகளில் "தொழிலாளர் குழுக்களை" நிறுவதென முடிவு செய்தனர். போல்ஷிவிக்குகள் இக்கமிட்டிகளைப் பகிஷ்காரம் செய்தனர், தொழிலாளர்கள் இந்தப் பகிஷ்காரத்துக்கு ஆதரவளித்தனர். பக்கம் 20

- 10 டோரி என்பது 17ஆம் நூற்றாண்டின் 70-80ல் தோன்றிய ஆங்கிலேய அரசியல் கட்சி. மெரும் நிலச்சுவான்கள், ஆங்கிலிகள் சர்ச்சின் மேல்தட்டினர் ஆகியோரின் கட்சியான இது, பழங்கால நிலப்பிரபுத்துவ மரபுக்களை ஆதரித்து, மிதவாத, முன்னேற்ற முழுக்கங்களுக்கு எதிராகப் போராடிற்று. பிற்பாடு இதிலிருந்து காண்சர்வேட்டிவ் கட்சி தோன்றியது. பக்கம் 24

- 11 ஸ்ஹெயீத்ஸே கோஷ்டி—நான்காவது அரசாங்க டோவிஸ்தி. செ. ஸ்ஹெயீத்ஸேயின் தலைமையில் இருந்த மென்ஷிவிக் கோஷ்டி. முதல் ஏகாதிபத்திய உலகப் போரின் போது இது மையவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்தது; நடைமுறையில் ருஷ்ய சமூக-தேசியவெறியர்களுக்கு ஆதரவளித்தது.

அரசாங்க டோ—ஜாரிஸ்ட் ருஷ்யாவின் பிரதிநிதித்துவச் சபை; 1905-07ல் நடைபெற்ற புரட்சியின் விளைவாய்க் கூடப்பட்டது. அதிகாரபூர்வமாய் இந்த டோ சட்டமன்றமாய் இருந்தது; ஆனால் நடைமுறையில் இதற்கு எந்தவித அதிகாரமும் இருக்கவே இல்லை. டோவுக்குத் தேர்தல்கள் நேரடியான, சமமான, சர்வஜன வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் நடைபெறவில்லை.

பக்கம் 26

- 12 நாஷேதேலோ (நமது இலட்சியம்)—மென்ஷிவிக் மாத இதழ், கட்சிக் கலைப்பாளர்களின் பிரதான பத்திரிகை. பெத்ரோகிராடிவ் 1915ல் வெளியிடப்பட்டு வந்தது.

கோலொஸ் த்ருதா (உழைப்பின் குரல்)—சட்டப் படி வெளியிடப்பட்ட மென்ஷிவிக் பத்திரிகை. 1916ல் சமாராவில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. பக்கம் 26

பெயர்க்குறிப்பு அகராதி

அக்செல்ரோத் [Axelrod], பாவெல் பரிசவிச் (1850-1928)—
மென்ஷிவிக் தலைவர்களில் ஒருவர்; ஏகாதிபத்திய
உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18) தேசியவெறிக்
கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—7,8

எங்கெல்ஸ் [Engels], பிரீட்ரிஹ் (1820-1895) — விஞ்ஞானக்
கம்யூனிசத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர்; சர்வதேசப்
பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் தலைவரும் ஆசானும்,
மார்க்சின் நண்பரும் விடுதலைப் போராட்டத்தில்
அவரது தோழரும் ஆவார்.—14, 15, 16, 17,
18, 20, 21, 27, 28

காவுத்சுக்கி [Kautsky], கார்ல் (1854-1938)—ஜெர்மன்
சமூக-ஜனநாயகத் தலைவர்களில் ஒருவர். தொடக்
கத்தில் மார்க்சியவாதி; பிற்பாடு மார்க்சியத்துக்குத்
துரோகம் செய்து, மிகவும் அபாயகரமான, கேடு
கெட்ட சந்தர்ப்பவாதத்தின் வகைப்பட்ட, மைய
வாதி (காவுத்சுகிவாதி) ஆனார். ஜெர்மன் சமூக-
ஜனநாயகவாதிகளின் தத்துவார்த்த இதழான Die Neue
Zeitஇன் பதிப்பாளியார். ஏகாதிபத்திய உலக
யுத்தத்தின்போது (1914-18), காவுத்சுகி மைய
வாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்; தனது சமூக-
தேசியவெறிக் கொள்கையை அகிலம் பற்றிய வாய்
வீச்சைக் கொண்டு மூடிமறைந்தார். —6,7,8,9,15,18,
19,20,26

குவோஸ்தியோவ் [Gvozdyov], குஸிமா அன்தோனவிச் (பிறப்பு-
1883) — மென்ஷிவிக். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்
போது (1914-18) — சமூக-தேசியவெறியார்; மத்திய
இராணுவ-தொழில் கமிட்டியையொத்த தொழிலாளர்
குழுவின் தலைவர். —23,27

சிஸ்மாண்டி [Sismond], ழான், ஷார்ல், லெவொனார் சிமோண்ட்
டெ (1773-1842) — சுவீஸ் நாட்டுப் பொருளியலாளர்,
வரலாற்றாளர். —6

ச்ஹெயித்ஸே [Chkheidse], நிக்கொலாய் செமியோனவிச் (1864-1926)—மென்ஷிவிக் தலைவர்களில் ஒருவர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18) மையவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்; எதார்த்தத்தில் ருஷ்ய சமூக-தேசியவெறியர்களை ஆதரித்தார்.—23, 26

ச்ஹென்கெலி [Chkhenkeli], அக்காக்கிய் இவானெவிச் (1874-1959)—மென்ஷிவிக்; ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18) சமூக-தேசியவெறியராகச் செயல்பட்டவர்.—13

புராட்ஸ்கிய் [Trotsky], லேவ் தவிதவிச் (1879-1940)—லெனினியத்தின் பகைவர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18) மையவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்; யுத்தம், அமைதி, புரட்சி ஆகிய பிரச்சினைகளில் லெனினை எதிர்த்து நின்றார்.—8, 11

டேவிட் [David], எடுவார்ட் (1863-1930)—ஜெர்மன் வலதுசாரி சமூக-ஐனநாயகத் தலைவர்களில் ஒருவர்; சீர்திருத்தவாதி; பொருளியல் நிபுணர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18), சமூக-தேசிய வெறிக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—13

நஹிம்ஸோன் [Nakhimson], மிரோன் இசாக்கவிச் (ஸ்பெக்டேட்டர்) (பிறப்பு-1880)—ருஷ்யப் பொருளியலாளர்; பத்திரிகையாளர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18) மையவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—7, 8

பிளெஹானொவ் [Plekhanov], கியோர்கிய் வலென்தினவிச் (1856-1918)—ருஷ்ய, சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் பிரபலத் தலைவர்; ருஷ்யாவில் முதன் முதலாக மார்க்சியத்தைப் பரப்பி விளக்கினார். 1903 க்குப் பிறகு மென்ஷிவிக் ஆகிவிட்டார். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18) சமூக-தேசிய வெறிக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—13, 25

பிஸ்ஸொலாத்தி [Bissolati], லெவொவீடே (1857-1920)
 —இத்தாலிய சோஷலிசக் கட்சியின் ஸ்தாபகர்களிலும் இதன் சீர்திருத்தவாதப் பிரிவினைச் சேர்ந்த அதிதவலதுசாரியினரின் தலைவர்களிலும் ஒருவர். 1912ல் இத்தாலிய சோஷலிசக் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டு, “சோஷலிஸ்ட் சீர்திருத்தக் கட்சி” எனப்படுவதன் தலைவர்களில் ஒருவரானார். முதலாவது ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தின்போது (1914-18)—சமூக-தேசியவெறிக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—23

பூல்க்கின் [Bulkin], பியோதர் அபனாசியெவிச் (பிறப்பு-1888)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி. ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18), நோவ்கிராத், சமாரா, பெத்ரோகிராத் ஆகிய நகரங்களைச் சேர்ந்த இராணுவ-தொழில் கமிட்டிகளில் வேலை செய்தார்.—23

பொத்ரேசோவ் [Polresov], அலெக்சாந்தர் நிக்கொலாயெவிச் (1869-1934)—மென்ஷிவிக் தலைவர்களில் ஒருவர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18)—சமூக-தேசியவெறியராக இருந்தார்.—13, 23, 27

மார்க்ஸ் [Marx], கார்ல் (1818-1883)—விஞ்ஞானக் கம்யூனிசத்தின் தந்தை; சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைவர்.—14, 15, 17, 25 27, 28

மார்த்தோவ் [Martov] (த்செதெர்யாவும்), யூலிய் ஓசிப்பவிச் (1873-1923)—மென்ஷிவிக் தலைவர்களில் ஒருவர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18), மையவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார். மென்ஷிவிக் நிறுவனக் கமிட்டியின் வெளிநாட்டுச் செயற்குழுவின் உறுப்பினர்.—8, 12, 13

மான் [Mann], டாம் (1856-1941)—ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் பிரமுகர்.—16

- ரெனௌடேல் [Renaudel], பியேர் (1871-1935)—பிரெஞ்சு சோஷலிசக் கட்சியின் சீர்திருத்தவாதத் தலைவர்களில் ஒருவர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18) சமூக-தேசியவெறியராய் இருந்தார்.—25, 27
- லாயிட் ஜார்ஜ் [Lloyd George], டேவிட் (1863-1945)—ஆங்கிலேய ராஜதந்திரி; மிதவாதக் கட்சியின் தலைவர். 1916-22ல்—பிரதமர்.—24, 25, 27
- லென்ச் [Lensch], பாவுல் (1873-1926)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதி. ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தம் மூண்ட போது (1914) அவர் சமூக-தேசியவெறிக் கொள்கையைப் பின்பற்றத் தொடங்கினார்.—18
- லேகிள் [Legien], கார்ல் (1861-1920)—ஜெர்மன் வலது சாரி சமூக-ஜனநாயகவாதி; ஜெர்மன் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களில் ஒருவர்; சீர்திருத்தவாதி. ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18)—அதிதீவிர சமூக-தேசியவெறிக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—13, 25
- வெப் [Webb], சீட்னேய் (1859-1947)—பெயர்பெற்ற ஆங்கிலேயப் பொது வாழ்வுப் பிரமுகர். அவரும் அவரது மனைவி. பியாட்ரீஸ் வெபும் ஒன்றுசேர்ந்து, ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வரலாறு, தத்துவம் பற்றிய பல நூல்களை எழுதினார்கள். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18), அவர் சமூக-தேசியவெறிக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—19
- வெப் [Webb], பியாட்ரீஸ் (1858-1943)—பெயர்பெற்ற ஆங்கிலேயப் பொது வாழ்வு பிரமுகர். சீர்திருத்தவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்.—19
- ஸ்கைடெமன் [Scheideman], பிலிப் (1865-1939)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் அதிதீவிர வலதுசாரி, சந்தர்ப்பவாதத் தலைவர்களில் ஒருவர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்போது (1914-18)—சமூக-தேசியவெறியரானார்.—25, 27

ஸோர்கே [Sorge]; பிரீட்ரிஹ் அடோல்ப் (1828-1906)—
ஜெர்மன் சோஷலிஸ்டு; சர்வதேசத் தொழிலாளர்,
சோஷலிஸ்டு இயக்கத்தின் பிரபலஸ்தர்; மார்க்ஸ்,
எங்கெல்சின் நண்பராகவும் விடுதலைப் போராட்டத்
தில் அவர்களது தோழராகவும் இருந்தவர்.—15, 16

ஸ்கோபெலேவ் [Skobeleff], மத்வேய் இவானொவிச் (1885-1939)
—மென்ஷிவிக், ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தின்
போது (1914-18) மையவாதி.—23

ஸ்பெக்டேட்டர்—பார்க்கவும்: நஹிம்ஸோன்.

ஹாப்சன் [Hobson], ஜான் ஆட்சின்ஸ் (1858-1940)—ஆங்கி
லேயப் பொருளியல் நிபுணர்.—8, 9, 10, 11

ஹில்பர்டிங் [Hilferding], ரூடல்ப் (1877-1941)—ஜெர்
மன் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் சந்தர்ப்பவாதத் தலை
வர்களில் ஒருவர். 1910ல் நிதி மூலதனம் என்னும்
நூலை வெளியிட்டார். ஏகபோக முதலாளித்துவம்
பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு இந்நூல் ஓரளவு துணையாக
இருந்தது. இருந்தாலும் இதில் கேடு விளைவிக்கும்
தத்துவார்த்தப் பிழைகளும் சந்தர்ப்பவாதக் கோட்
பாடுகளும் அடங்கியிருந்தன.—8, 13

ஹென்டர்சன் [Henderson], ஆர்டர் (1863-1935)—தொழிற்
கட்சி, ஆங்கிலேயத் தொழிற்சங்க இயக்கம் இவற்றின்
தலைவர்களில் ஒருவர். ஏகாதிபத்திய உலக யுத்
தத்தின்போது (1914-18)—சமூக-தேசியவெறிக் கொள்
கையைப் பின்பற்றினார்.—25

ஹேல்ஸ் [Hales], ஜான் (பிறப்பு-1839)—ஆங்கிலேயத்
தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் பிரமுகர்.—15

ஹைன்ட்மன் [Hyndman], ஹென்ரி மேயர்ஸ் (1842-1921)—
ஆங்கிலேய சோஷலிஸ்டு; சீர்திருத்தவாதி; 1916 வரை
பிரிட்டிஷ் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒரு
வர். அவ்வாண்டு சால்பர்டில் நடைபெற்ற மாநாட்டில்
அவர் சமூக-தேசியவெறியராகக் கண்டிக்கப்
பட்டார்.—25, 27

வாசக நேயர்களுக்கு

இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றியும்
இந்தப் புத்தகத்தின் தயாரிப்பைப் பற்றியும்
வாசகநேயர்களின் கருத்தை முன்னேற்றப்
பதிப்பகம் மகிழ்வுடன் வரவேற்கும்.

கடிதங்களைத் தயை செய்து "Progress
Publishers, 17. Zubovsky Boulevard, Moscow,
USSR" என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

19- ஏதென்சு ரூபம்

விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

தலைமை-அலுவலகம்

41—பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், சென்னை—600098.

ஷோ-ரூம்

136, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை—600002.

கிளைகள்

80, மேலக் கோபுர வீதி, மதுரை—625001.

87/89, ஒப்பணக்கார தெரு, கோயம்பத்தூர்—641001.

சிங்காரத் தோப்பு, திருச்சிராப்பள்ளி—620008.

செர்ரி ரோடு, சேலம்—636001.

17- சென்னை லாண்ட் பாய்ஸ்